

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการ
ประกอบโรคศิลปะ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการ
ประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การประกอบโรคศิลปะแผน
โบราณ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ
พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการ
ปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และ
ให้ใช้ความต่อไปแทน

““การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ” หมายความว่า
การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไป และการประกอบโรคศิลปะแผน
โบราณแบบประยุกต์”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “การประกอบโรคศิลปะแผน
โบราณทั่วไป” และ “การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบประยุกต์”
ต่อจากบทนิยามคำว่า “การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ” ของมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๑๕
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๘
ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

““การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไป” หมาย
ความว่าการประกอบโรคศิลปะแผนโบราณซึ่งศึกษาโดยอาศัยความรู้จาก
ตำราหรือการเรียนสืบต่อกันมา อันมิใช่การศึกษาตามหลักสูตร

“การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบประยุกต์”
หมายความว่า การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณซึ่งศึกษาโดยอาศัย

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตประกอบและไม่ใช่เครื่องมือทางวิทยาศาสตรการแพทย์ เพื่อการวินิจฉัยและรักษา นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และเป็น การศึกษาจากสถานศึกษาที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ รับรอง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธ ศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครอง แผ่นดิน ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความ ต่อไปในแทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมสามคน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข สักคน ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยสักคน ผู้แทนแพทยสภาสองคน และ ผู้แทนสภาการพยาบาลสองคน เป็นกรรมการ และกรรมการซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งจากผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรม เภสัชกรรม กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ สาขาสองคน ผู้ประกอบโรคศิลปะ แผนโบราณทั่วไปสองคน และผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบ ประยุกต์สองคน

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นรองประธาน กรรมการตามวรรคหนึ่งนอกจากประธาน ต้องเป็นผู้ประกอบโรค ศิลปะตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตาม

กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ

(ก) ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไป ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาจากผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับอนุญาตแล้วตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว

(ข) ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบประยุกต์ ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาการประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์ประกอบและไม่ใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์การแพทย์เพื่อการวินิจฉัยและรักษา นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎ

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

กระทรวงจากสถานศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะรับรองและได้รับประกาศนียบัตรหรือใบรับรองการศึกษาของสถานศึกษานั้น และคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะได้ทราบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว”

มาตรา ๗ ให้ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๑๕ อยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

มาตรา ๘ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้มีผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบประยุกต์ที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการแทน ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พริษฐ์ วัชรกุล

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการศึกษาค้นคว้า และนำเอาหลักวิทยาศาสตร์มาใช้กับการประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ จนทำให้การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณเจริญก้าวหน้าขึ้นมาก แต่พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกำหนดให้ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณต้องเป็นผู้ได้รับการศึกษารวมจากผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณที่ ได้ขึ้นทะเบียนและรับอนุญาตแล้วตามกำหนดเวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับนี้ การจำกัดการศึกษาค้นคว้าของผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณในอันที่จะนำวิทยาการสมัยใหม่มาส่งเสริมความรู้ความสามารถในวิชาชีพนั้น สมควรกำหนดให้มีการประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบประยุกต์ ซึ่งศึกษาโดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์ประกอบและ ไม่ใช่เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์การแพทย์เพื่อการวินิจฉัยและรักษา นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง พร้อมทั้งกำหนดความถี่ในวิชาชีพของผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณเสียใหม่ตลอดจนแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้